

[Indenrigsministeren.]

reglerne om det amtskommunale fællesskab på Bornholm.

Der har fra gammel tid bestået den særordning på Bornholm, at amtsråds kredsen også omfatter øens købstæder. Denne ordning, der er historisk og traditionelt begrundet, har blandt andet fundet udtryk i lov nr. 98 af 4. marts 1918, hvorved der er fastsat nærmere bestemmelser om fordelingen af Bornholms amtsfonds udgifter mellem land og by.

I de senere år har der på foranledning af de landbovalgte medlemmer af amtsrådet været ført en række forhandlinger angående spørgsmålet om eventuelt ophør af fællesskabet eller om ændringer i vilkårene for dets fortsatte beståen. Under disse forhandlinger er man nået til enighed om at fortsætte fællesskabet på en række nærmere angivne vilkår. Herved ændres den tidligere mellem byrådene og de landbovalgte medlemmer af amtsrådet indgåede overenskomst, der lå til grund for den nævnte lov af 1918. Den nye overenskomst er aftrykt i bemærkningerne til lovforslaget.

Fællesskabets fortsættelse på de ændrede vilkår kræver i et vist omfang lovhjælp, og indenrigsministeriet har herefter udarbejdet nærværende lovforslag. Man har fundet det rigtigst, at det særegne amtskommunale fællesskab på Bornholm søges bevaret i betragtning af, at der er enighed mellem de deltagende parter derom.

Med hensyn til lovforslagets nærmere bestemmelser skal jeg fremhæve følgende:

I medfør af loven af 1918 og en med hjemmel i denne udstedt kongelig anordning er udgifterne til sygehusvæsen hidtil blevet fordelt mellem land og by efter folketal. Efter den nu indgåede overenskomst skal sygehusudgifter fremtidig fordeles efter sygedage, hvorved opnås en mere retfærdig fordeling af udgifterne, idet landbefolkningen erfaringsmæssigt benytter sygehuse mindre end købstædernes befolkning. 1918-loven foreslås herefter ændret, så at der ved kongelig anordning kan fastsættes regler svarende til overenskomstens bestemmelse om udgiftsfordelingen.

I forbindelse hermed har man fundet det hensigtsmæssigt at ændre reglerne om ydelse af tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til nedbringelse af sygehusudgifter på Bornholm. Tilskuddet fra udligningsfonden, der i henhold til sygehusloven beregnes som et beløb pr. indbygger + et beløb pr. sygedag, dog indenfor visse maksima, er på Bornholm hidtil blevet udbetalt til amtsfonden og er således kom-

met henholdsvis købstæderne og landdistrikterne tilgode i samme forhold som det, hvori de har deltaget i sygehusudgifterne, nemlig efter folketal. Det foreslås nu, at der på Bornholm indføres tilsvarende regler, som er gældende i det øvrige land, så at tilskud udbetales direkte til hver enkelt købstad og kun for landdistrikternes vedkommende til amtskommunen på grundlag af de respektive indbyggerantal og sygedage. Når man på Bornholm går over til fordeling af sygehusudgifter efter sygedage, hvilket fordelingsgrundlag er det almindelig anvendte landet over, må jeg anse det for naturligt, at man også ophæver den særegel, der i tilskudsmæssig henseende har været gældende på Bornholm.

Endelig indeholder forslaget en bestemmelse, der lovfæster adgangen til ved kgl. anordning at gennemføre den ved overenskomsten aftalte ordning, at vejsager og sager vedrørende andre udgifter, der fordeles mellem land og by efter hartkorn, fremtidig udelukkende skal afgøres af de landbovalgte medlemmer af amtsrådet.

Herved ændres den hidtidige ordning, der går ud på, at de landbovalgte medlemmer kun er alene om at træffe beslutninger i sager, der udelukkende vedrører landbefolkningens interesser. De sager, der nu foreslås henlagt til landborepræsentanterne, har for så vidt en vis interesse for købstæderne, idet disse bidrager til de pågældende udgifter i forhold til det deres jorder påhvilende hartkorn, hvilket vil sige med ca. $\frac{1}{19}$. Det samme er imidlertid tilfældet i det øvrige land, hvor købstæderne også bidrager til vejudgifterne, uden at de af den grund er repræsenteret i amtsrådet. Efter den nu foreslåede ordning vil de bornholmske købstæder iøvrigt fortsat få adgang til at deltage i forhandlingerne om de pågældende sager i amtsrådets møder.

Udover, hvad jeg her har nævnt, vil den nye overenskomsts bestemmelser kunne gennemføres administrativt.

Da overenskomsten skal finde anvendelse fra den 1. april 1949 at regne, foreslås det, at loven træder i kraft på denne dag.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale dette lovforslag til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring af lov nr. 311 af 4. juli 1942 som ændret ved lov nr. 323 af